

[Marie Christensen.]

Giftstoffer, og det er vel det tydeligste Bevis paa, hvor forældede disse Bestemmelser er. Der har da ogsaa mange Gange i Aarenes Løb været gjort Forsøg paa at naa frem til en Lov paa dette Omraade, og der har været nedsat forskellige Kommissioner. En Kommission af 1877 har afgivet en Betænkning, paa Grundlag af hvilken der har været udarbejdet Lovforslag. Der har ogsaa flere Gange været fremsat Forslag, men det er ikke lykkedes at faa noget igennem Rigsdagen. Senere blev der nedsat en Kommission i 1916, som afgav Betænkning i 1925, og vi fik paa Grundlag heraf et Lovforslag til Behandling her i Landstinget i Samlingen 1927—28, men heller ikke dette naaede længere end til et Udvalg. Vil man nu spørge, hvordan det dog kan være, at det er saa vanskeligt at naa frem til at faa vedtaget tidssvarende Regler paa dette Omraade, tror jeg, man maa sige, det ligger i, at Loven har to forskellige Formaal og tilmed Formaal, som er af den Beskaffenhed, at de Bestemmelser, der virker fremmende for det ene, let kommer til at virke hemmende for det andet. Paa den ene Side skal Bestemmelserne i en Giftlov virke forebyggende, sætte Grænser og Hegn omkring disse farlige Stoffer, saaledes at de ikke kommer ud til Befolkningen paa en saadan Maade, at de volder Ulykker. Det er det ene Formaal, altsaa at afværge, at der sker Fortræd med dem. Men det andet er, at disse Stoffer gøres let tilgængelige for de Anstalter og for de Folk, som har Brug for dem i deres Erhverv, idet der er mange af disse Giftstoffer, som finder stor Anvendelse ude i de praktiske Erhverv. Man ser da ogsaa, at i de Betænkninger, der har været afgivet af Folketinget, siges det Gang paa Gang, at Lovforslaget sætter for snævre Grænser for Industriens, Haandværkets og Handelens Interesser uden dog at sikre Befolkningen i nævneværdig Grad mod Ulykkestilfælde. Det var Hindringen den Gang, og det har vel ogsaa været det senere.

Det vigtigste Spørgsmaal bliver da, om dette Lovforslag trækker de rette Grænser, om der tages det rette Hensyn til Faren for Ulykkestilfælde, medens paa den anden Side Erhvervene har let Adgang til at faa de Giftstoffer, de har Brug for. Det kan ikke nægtes, at i Tidens Løb er der blevet mere og mere Brug for mange af disse Stoffer, navnlig indenfor Landbrug og Havebrug i Kampen mod Insekter og andre Skadedyr. I Bemærkningerne til Lovforslaget ser vi, at det har været tilstillet Handelsministeriet og Landbrugs-

ministeriet, for at de kunde udtale deres Mening, og Handelsministeriet henstiller, at de Laboratorier, der er autoriserede eller godkendte af Staten, sidestilles med Statens Laboratorier, saa at de i Lighed med disse faar Ret til at fremstille og indføre Giftstoffer, medens Landbrugsministeriet henstiller, at Anstalter til Afsvampning af Sædekorn og Frø samt Frugtavlere, der driver Frugtavls paa mindst 2 ha og har Frugtavls som Hovederhverv, faar Lov til at indføre de til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Skadedyr nødvendige Stoffer. Dette har saa været forelagt Sundhedsstyrelsen, men denne gaar imod det, og dertil har den højtærede Indenrigsminister sluttet sig. Der henvises nemlig til, at Lovforslagets § 2, Stykke 5, og ligeledes § 3, Stykke 8, indeholder en Dispensationsret for Indenrigsministeren, ifølge hvilken der undtagelsesvis kan gives andre Personer og Virksomheder en saadan Tilladelse. Det har Sundhedsstyrelsen ment var tilstrækkeligt, og Ministeren ligeledes. Spørgsmaalet er da, om de nævnte Anstalter og Personer ogsaa mener, at denne Dispensationsret er tilstrækkelig, men det er et Spørgsmaal, som bedst kan finde sin Opklaring i et kommende Udvalg.

Endelig nævnes der i § 16 en Række farlige Stoffer, Stoffer, der ikke er saa giftige, at de medfører Døden, men som alligevel kan volde stor Fortræd, og som maaske nok paa en Maade er de farligste, fordi det er dem, der lettest sker Forveksling med. I det Lovforslag, som forelagdes i 1927—28, var der en Bestemmelse om, at de kun maatte udleveres i en vis Slags Flasker, 6-kantede og med riftede Flader; de maatte ikke omhældes i andre Flasker, og disse Flasker maatte ikke bruges til andet. Dette mødte Kritik fra alle Sider, vel ikke saa meget, fordi man ikke mente, der skulde udvises Forsigtighed med disse Stoffer, men vist mere ud fra det Synspunkt, at naar først disse Stoffer er indenfor, skal vi sige, Hjemmets fire Vægge, hjælper det egentlig meget lidt, hvad der staar i Loven om den Maade, hvorpaa man skal behandle dem. Saa maa man appellere til Folks Akkurate og Forsigtighed. Man ser da ogsaa af Bemærkningerne fra Kommissionen, at en Mængde af de Ulykkestilfælde, der er sket, skyldes, at Børn har faaet fat i Giftstoffer; men Folk maa selv sørge for, at de ikke anbringes paa Steder, hvor Børn kan faa fat i dem. Nu er de 6-kantede Flasker forsvundet, der siges kun, hvordan Flaskerne ikke maa være. Derved bliver det lidt vanskeligere at kritisere, for det negative er det ikke saa let at sige noget om.